

רשומות

קובץ התקנות

24 באוקטובר 1963

1502

ר' בחשון תשכ"ד

עמוד	
104	תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין של בית הדין), תשכ"ד—1963
112	תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין בועדות משמעת), תשכ"ד—1963
115	תקנות שירות המדינה (משמעת) (עבירות משמעת לענין סעיף 19 לחוק), תשכ"ד—1963
116	תקנות שירות המדינה (משמעת) (ביצוע החלטות ועדת משמעת ובית הדין), תשכ"ד—1963
116	תקנות שירות המדינה (משמעת) (השתכרות בתקופת השעיה), תשכ"ד—1963
117	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון עורות), תשכ"ד—1963
118	צוסימני סחורות (סימון עור עליון ובטנה) (ביטול), תשכ"ד—1963
119	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרי נייר וקרטון), תשכ"ד—1963
121	צו סימני סחורות (סימון מוצרי נייר וקרטון) (ביטול), תשכ"ד—1963
121	צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 2), תשכ"ד—1963
121	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יצוא פרי אבוקדו), תשכ"ד—1963
123	צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב) (תיקון), תשכ"ד—1963
124	אכרות הפיקוח על מצרכים ושירותים (מפעלים) (תיקון), תשכ"ד—1963
124	צו בדבר המרת מקרקעין מסוג "מתרבה" לסוג "מיר"
125	צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים), תשכ"ד—1963
126	צו הקנייה מס' 693

מדור לשלטון מקומי

	חוק עור לועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם)
126	(תיקון), תשכ"ד—1963
128	חוק עור לירוחם (רשיונות לאופניים), תשכ"ד—1963

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963

תקנות בדבר סדרי הדין של בית הדין

בתוקף סמכותי לפי סעיף 7 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963, אני מתקין תקנות אלה:

פרק ראשון: הגשת תובענה

1. תובענה תוגש לבית הדין במשרד נציב השירות בארבעה עותקים ובמספר עותקים נוסף כמספר הנאשמים. הגשת תובענה

2. התובענה תוגש בטופס שבתוספת ותכיל פרטים אלה (להלן — התובענה): תוכן התובענה

(1) שם הנאשם, גילו ומענו;

(2) המשרד והיחידה בהם הוא מועסק;

(3) דרגתו ותואר משרתו;

(4) תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, הנסיבות, המקום והזמן;

(5) שמות עדי התביעה ומעניהם.

3. הואשם הנאשם בעבירת משמעת שהיא הרשעה בעבירה שיש עמה קלון, יצורף לתובענה העתק מפסק הדין הסופי שבו הורשע כאמור. צירוף פסק דין

4. (א) מותר לצרף בתובענה אחת כמה אישומים, בין אם הם מבוססים על אותן עובדות ובין אם הם מבוססים על עובדות שונות. צירוף אישומים ונאשמים

(ב) מותר להאשים בתובענה אחת כמה נאשמים בין כשותפים לעבירת המשמעת ובין בדרך אחרת.

5. אב בית הדין רשאי להורות, לפני תחילת הדיון, על הפרדת אישומים או על הפרדת דינם של נאשמים המואשמים בתובענה אחת. הפרדה לפני תחילת הדיון

6. בית הדין רשאי, בכל שלב מהסלבים שלפני הכרעת הדין, לצוות על הפרדת הדיון באישום פלוני או בנאשם פלוני שנכלל בתובענה. הפרדה על ידי בית הדין

7. הורה אב בית הדין או בית הדין על הפרדת הדיון, יקבע אם תוגש תובענה אחרת בשל האישום שהדיון בו הופרד או נגד הנאשם שדיונו הופרד או לאו. תובענה חדשה בהפרדת הדיון

8. לא תיפסל תובענה עקב כל פגם בה, אם, לדעת בית הדין, אין בדבר חשש לעיוור דינו של הנאשם; אולם רשאי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר וליתן הוראות כפי שימצא לנכון כדי להסיר את החשש. פגם בתובענה

9. העתק התובענה יומצא לנאשם, לפי מענו או באמצעות המשרד בו הוא מועסק. המצאת התובענה

10. הוגשה תובענה רשאי הנאשם לעיין בכל זמן סביר בחומר שבכתב, שבדעת התובע להגישו כראיה. עיון בחומר הראיות

פרק שני: הליכים לפני הדיון

11. משהוגשה תובענה יקבע יושב ראש בית הדין את מקום הדיון ואת מועדי הדיון; על מועד פתיחת הדיון תימסר לתובע ולנאשם הודעה לא יאוחר משבעה ימים לפני פתיחתו. קביעת מועד

1 ס"ח 300, תשכ"ג, עמ' 50.

12. תובע רשאי, בהודעה לבית הדין, בכל עת עד לפתיחת הדיון, לתקן תובענה, להוסיף עליה ולגרוע ממנה; בית הדין ימציא העתק מן ההודעה לנאשם.
13. בית הדין רשאי, בכל שלב מהשלבים שלאחר פתיחת הדיון, לתקן תובענה לפי בקשת התובע, אלא שאם על ידי כך עשוי הנאשם להיות מקופח — בהגנתו — יתן לו הזדמנות סבירה להתגונן; תיקון לפי תקנה זו יוכנס לתובענה או יירשם בפרוטוקול.
14. תובע רשאי בכל עת לאחר התחלת הדיון ולפני מתן פסק הדין —
(1) לחזור בו מתובענה או מאישום שבה;
(2) ברשות בית הדין, להחליף אישום.
15. חזר בו התובע מתובענה או מאישום יבטל בית הדין את האישום ממנו חזר.
16. בית הדין רשאי, לפי בקשת בעל דין, להזמין כל אדם להעיד בפניו, וזולת אם היה סבור שאין בהזמנת אותו אדם להועיל לכירור שאלה הנוגעת לדיון; כן רשאי בית הדין להזמין עדים מטעמו.
17. בית הדין רשאי, לבקשת בעל דין, או מטעמו, הכל כאמור בתקנה 18, להורות לעד שהוזמן או לכל אדם אחר להמציא לבית הדין, תוך המועד שיקבע, מסמכים הנמצאים ברשותו.
- פרק שלישי: הליכי הדיון**
- סימן א': פתיחת הדיון**
18. לא הופיעו נאשם או תובע לדיון אליו הוזמנו, רשאי בית הדין לדחות את הדיון למועד אחר, ואם לדעת בית הדין לא היה הצדק סביר לאי הופעתו — רשאי בית הדין להמשיך בדיון בהעדרו.
19. בפתיחת הדיון רשאי הנאשם להתנגד לחבר בית הדין ובית הדין יחליט בהתנגדות; לאחר מכן יקרא יושב ראש בית הדין, או מי שיושב ראש בית הדין הורה לו, את התובענה.
20. נראה ליושב ראש בית הדין כי הנאשם לא הבין את התובענה, יסביר לו את תכנה או יורה להסביר לו את תכנה בשפה המובנת לו.
21. לאחר קריאת התובענה רשאי הנאשם או בא כוחו לטעון טענות מקדמיות.
22. נטענה טענה מקדמית, יחליט בה בית הדין לאחר שנתן לתובע הזדמנות להשיב עליה, אולם רשאי הוא לדחותה גם אם לא עשה כן; וכן רשאי הוא להשהות את מתן החלטתו עד לשלב אחר של הדיון; נתקבלה טענה מקדמית, רשאי בית הדין לתקן את התובענה או לבטלה.
23. לא טען הנאשם או בא כוחו בשלב זה טענה מקדמית, אין בכך כדי למנעו מלטעון אותה בכל שלב אחר של הדיון; אולם לגבי טענה מקדמית של חוסר סמכות, פגם או פסול בתובענה, או שאין התובענה מגלה עבירה, אין הוא רשאי לעשות כן אלא ברשות בית הדין.
24. לא בוטלה התובענה עקב טענה מקדמית יישאל הנאשם אם הוא מודה באשמה או בעובדות.
25. עובדה שהנאשם לא כפר בה בהודעתו לבית הדין — יראו אותה כמוכחת, וזולת אם החליט בית הדין שלא לראותה כך.

26. (א) כפר הנאשם בעובדה הנטענת בתובענה, או שלא הודה בה ובית הדין החליט שלא לראותה כמכוחת, יודיע לבית הדין מהי גירסתו באותו ענין.	תוצאות כפירה
(ב) בית הדין רשאי, בהחלטתו לענין חיוב הנאשם או זיכוי, ולענין גזר הדין, להביא בחשבון את העובדה שהנאשם סירב למסור גירסתו בענין, או שקיימת סתירה בין גירסתו לבין הגירסה העולה מראיות הנאשם; הוראה זו אינה באה לגרוע מסמכות בית הדין להביא בחשבון לענין זה עובדות אחרות.	
27. בשלב תשובת הנאשם רשאי בית הדין, והתובע ברשות בית הדין, לשאול את הנאשם שאלות לשם הבהרת טענותיו או סתירות בהן בלבד אך לא ייחקר עליהן.	הבהרת טענות הנאשם
28. עד לפתיחת הדיון רשאי הנאשם למסור הודעתו לבית הדין כאמור בתקנה 24 וגירסתו כאמור בתקנה 26 (א), בכתב, ואם עשה כן דינם כדין הודעה וגירסה הנמסרים בפני בית הדין.	הודעה על ידי הנאשם
29. בית הדין רשאי להרשות לנאשם, בכל שלב של הדיון עד למתן פסק הדין, לחזור בו מהודיה באשמה או בעובדה ולכפור בהן, וכן רשאי הוא לדרוש הוכחת אשמה או עובדה אף שהנאשם הודה בה או לא כפר בה.	חזרה מהודיה
30. צורפו בתובענה אחת נאשמים אחדים וחלק מהם הודה בכל האישומים, או שרואים אותם כמכוחים לגביהם, רשאי בית הדין להרשיעם מיד וליתן גזר הדין, או להשהות את ההרשעה ומתן גזר הדין עד להכרעת דינם של יתר הנאשמים.	הודיה של חלק מהנאשמים
סימן ב': פרשת התביעה וההגנה	
31. אם לאחר תשובת הנאשם מוטלת על התביעה חובת הוכחה, יפתח התובע בהבאת ראיות לאישומים בהם כפר הנאשם, אולם רשאי הוא, לפני שיביא ראיותיו, לומר דברי פתיחה לתובענה.	פרשת התביעה
32. עם סיום פרשת התביעה רשאי הנאשם או בא כוחו לסעון כי האשמה לא הוכחה אף לכאורה, והתובע רשאי להשיב על הטענה; קיבל בית הדין את טענת הנאשם — יזכה מן האשמה.	זיכוי הנאשם
33. סיים הותבע הבאת ראיותיו, ולא זוכה הנאשם מכוח טענה כאמור בתקנה 32 רשאי הנאשם להביא ראיותיו ורשאי הוא, לפני שיביא ראיותיו, לומר דברי פתיחה.	פרשת ההגנה
34. רצה הנאשם למסור עדות או הודעה יעשה כן בתחילת פרשת הגנתו, אולם רשאי בית הדין להרשותו למסור הודעה ועדות בשלב אחר.	המועד למסירת עדות על ידי הנאשם
35. רשאי בית הדין לשמוע עד שהומין מטעמו, ואפילו כבר נשמעה עדותו, ולהורות על הבאת כל ראיה אחרת.	ראיות מטעם בית הדין
36. בית הדין רשאי להרשות לבעלי הדין להביא ראיות לסתור נקודות שנתעוררו בר-איות בעל הדין שכנגד או של בית הדין ואשר בעל הדין המבקש לא יכול היה לצפות מראש, או להוכיח עובדות שהנאשם חזר מהודאתו בהן לאחר סיום פרשת התובע.	ראיות נוספות
37. הביא בעל דין ראיות נוספות, רשאי בעל הדין שכנגד או בא כוחו להביא ראיות לסתור אותן.	ראיות נוספות לסתור ראיות נוספות

38. בתום שמיעת הראיות, או אם לא היה צורך בכך לאור תשובת הנאשם, רשאים התובע, ואחריו הנאשם, להשמיע את סיכומיהם לענין האשמה.

סימן ג': שמיעת עדים וראיות

39. אם לא הורה בית הדין על סדר אחר יהא עד נחקר תחילה על ידי בעל הדין שביקש את שמיעת עדותו; אחריו רשאי בעל הדין שכנגד לחקור את העד חקירה שכנגד, ואחריו רשאי בעל הדין שביקש את שמיעת העד לחזור ולחקרו חקירה חוזרת.

40. נכללו בתובענה אחת נאשמים אחדים, יקבע בית הדין את סדרי חקירת העדים והסיכומים.

41. עובדה שהוכחה בבית משפט או בבית דין אחר רשאי בית הדין לראותה כמוכחת בפניו לכאורה אם הוגש העתק מאושר של פסק הדין שבו נקבעה אותה העובדה.

42. נקרא עד להעיד מטעם בית הדין תינתן לבעלי הדין הזדמנות לחקרו חקירה שכנגד בסדר שיקבע בית הדין.

43. (א) בית הדין רשאי לגבות עדות בכל מקום שימצא לנכון וכן לבקר בכל מקום כדי לברר עובדות הנוגעות לאשמה, ובלבד שהתובע והנאשם הוזמנו כדין למקום גביית העדות.

(ב) בית הדין רשאי לחקור עד בכל שלב משלבי מתן עדותו ולערוך עימות עדים.

44. הנאשם רשאי להעיד בעצמו ואם עשה כן דינו, לענין חקירתו, כדין כל עד אחר.

45. בחקירת עד בבית הדין, לא ירשה בית הדין חקירה אשר, לדעת בית הדין, אינה לענין ואינה הוגנת ובפרט לא ירשה בית הדין חקירה שיש בה משום עלבון, הפחדה, התעיה או ביוש שאינם לענין ואינם הוגנים.

46. מצא בית הדין, בתום בירור האשמה שיש בראיות שהיו לפניו כדי הוכחת האשמה ירשיע בה את הנאשם בפסק דינו; בית הדין רשאי להרשיע בפסק דינו נאשם אף בעבירה שלא נכללה בתובענה, אם נתגלו בהמשך הדיון עובדות מהן מוכח האישום, ובלבד שניתנה לנאשם ההזדמנות להתגונן.

47. בית הדין יתן את פסק דינו בהחלטה מנומקת בכתב, ודעת מיעוט תצוין בפסק הדין וכן תמצית נימוקיה.

48. בית הדין יקרא את פסק דינו בפני בעלי הדין שהתייצבו; נעדרו כל בעלי הדין רשאי בית הדין להמשיך בדיון אף ללא שימוע.

סימן ד': גזר הדין

49. הורשע הנאשם — רשאי התובע תחילה, ואחריו נציג המשרד בו מועסק הנאשם, שנקבע על ידי מנהלו הכללי, ולאחריו הנאשם, להביא ראיות שיש בהן ענין לקביעת אמצעי המשמעת.

50. בתום הבאת הראיות רשאי התובע ואחריו הנאשם להשמיע את סיכומיהם לענין אמצעי המשמעת וכן רשאים הם להביע דעתם על אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם; נציג המשרד בו מועסק הנאשם רשאי אף הוא להביע דעתו על אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם לפני סיכום הנאשם, בשלב שיוורה בית הדין.

51. לאחר הסיכומים לענין אמצעי המשמעת יקבע בית הדין את אמצעי המשמעת שיש לנקוט נגד הנאשם כגזר הדין ; בית הדין יקרא את גזר הדין, יחתום עליו ויסמנו בתאריך שימועו. גזר הדין

52. כתום שימוע גזר הדין יסביר בית הדין לנאשם — אם הוא נוכח — את זכותו לערער על פסק הדין ויודיע לו המועד להגשת הערעור, אם יש לו זכות ערעור לפי סעיף 43 (א) לחוק. הודעה על זכות לערעור

פרק רביעי: סדרי הדין בערעור על החלטת של ועדת משמעת

53. ערעור לפי סעיף 28 (א) (2) או סעיף 29 לחוק (להלן בפרק זה — ערעור) יוגש בהודעה בכתב ובארבעה עותקים לבית הדין במשרד נציב השירות. ערעור לבית הדין

54. בערעור לפי סעיף 28 (א) (2) לחוק יהיה משיב העובד ובערעור לפי סעיף 29 לחוק — מי שהשר הממונה על העובד מינה לענין סעיף 22 לחוק. משיב בערעור

55. הודעת הערעור תכיל את: חוכו הודעת ערעור

(1) שם המערער ;

(2) שם המשיב ;

(3) מספר התיק של ועדת המשמעת ;

(4) נימוקי הערעור.

56. להודעת הערעור יצורף העתק של החלטת ועדת המשמעת. צירוף החלטת

57. מערער רשאי לחזור בו מערעורו בהודעה לאב בית הדין ; לאחר התחלת הדיון רשאי הוא לחזור בו מערעורו ברשות יושב ראש בית הדין. חזרה

58. הוגשו על החלטת ועדת משמעת ערעור על ידי יותר מבעל דין אחד — יאוחדו ויישמעו כאחד ; אולם אם היו הערעורים על ידי נאשמים אחדים ולא היה ערעור לפי סעיף 28 (א) (2) לחוק — רשאי בית הדין לצוות על הפרדתם ולשמעם בנפרד. איחוד ערעורים

59. הוגש ערעור יועבר פרוטוקול ועדת המשמעת לבית הדין. העברת חומר הדיון

60. בעל דין רשאי לתקן נימוקי ערעורו בכל שלב לפני התחלת הדיון ; לאחר מכן הוא רשאי לעשות כן ברשות בית הדין. תיקון נימוקי הערעור

61. הדיון בערעור יהיה בפני המערער והמשיב, אולם אם הוזמן בעל דין ולא התייצב ללא הצדק סביר, רשאי בית הדין לדון בערעור שלא בפניו. נוכחות

62. בערעור יטען תחילה המערער ואחריו המשיב ; באיחוד ערעוריהם של העובד ושל הנציב יטען תחילה העובד ואחריו הנציב או בא כוחו, וזולת אם הורה בית הדין על דרך אחרת ; באיחוד ערעוריהם של עובדים אחדים, יקבע בית הדין את סדר הטענות ביניהם ; יכול בית הדין להרשות לכל אחד מבעלי הדין להוסיף לטעון או להשיב על טענות בעל הדין האחר. סדר הטענות בערעור

63. היה בית הדין סבור שהדבר דרוש לעשיית צדק, רשאי הוא, לקבל, לפי בקשת מערער, ראיות נוספות שלא הובאו בפני ועדת המשמעת ; הביא המערער ראיות כאמור, רשאי בית הדין להרשות גם למשיב להביא ראיות. ראיות

64. בתום הדיון בערעור, רשאי בית הדין לעשות אחת מאלה והוראות תקנות 50 ו-51 פסק הדין יחולו לפי הענין:

(1) לדחות את הערעור;

(2) לקבל את הערעור, כולו או מקצתו, ולשנות החלטת ועדת המשמעת, או לבטלו וליתן אחר במקום או להחזיר את הענין לוועדת המשמעת, בצירוף הוראות.

דחיית ערעור
על אף טענה
שנתקבלה

65. בית הדין רשאי לדחות ערעור אף אם קיבל טענה מהטענות שנטענו בו, אם הוא סבור כי לא נגרם עיוות דין.

הרשעה
באישום שונה

66. בית הדין רשאי לחייב נאשם בעבירה שונה מזו שהורשע בה בוועדת משמעת, ובלבד שאשמתו בה מתגלית מן הראיות ובית הדין יתן לו הזדמנות להתגונן.

אמצעי משמעת
בערעור

67. לא יטיל בית הדין בערעור אמצעי משמעת חמור מזה שועדת משמעת היתה מוסמכת להטיל עליו.

פרק חמישי: סדרי הדין בדיון חוזר

הגשת הבקשה

68. בקשה לקיום דיון חוזר לפי סעיף 56 לחוק (להלן בפרק זה — הבקשה) תוגש בכתב לאב בית הדין בארבעה עותקים.

תוכן הבקשה

69. הבקשה תכיל —

(1) את שם המבקש;

(2) את מספר תיק בית הדין שבו נדון המבקש;

(3) את נימוקי הבקשה.

צירוף החלטת

70. לבקשה יצורף העתק מהחייב בדיון וגור הדין של בית הדין.

המצאה למשיב
והערות

71. (א) הוגשה בקשה על ידי היועץ המשפטי לממשלה יומצא העתק ממנה לנשפט ולנציב השירות; מת העובד הנשפט, יומצא העתק מהבקשה לאחד מן הזכאים האחרים כאמור בסעיף 57 לחוק, שהוא תושב ישראל וידוע מקום הימצאו.

(ב) הוגשה בקשה על ידי הנדון יומצא העתק ממנה ליועץ המשפטי לממשלה.

(ג) מי שהומצא לו העתק מהבקשה לפי תקנה זו, רשאי, תוך שלושים יום מיום קבלת ההעתק, למסור לאב בית הדין את חוות דעתו בכתב עליה והעתק מחוות הדעת יומצא למבקש באותו זמן.

איחוד בקשות

72. הוגשו בקשות אחדות לקיום דיון חוזר באותו ענין, רשאי אב בית הדין להחליט על איחוד הבקשות.

פרטים נוספים

73. אב בית הדין בדונו בבקשה, רשאי לצוות על התובע להגיש לו, במועד שקבע לכך, פרטים נוספים ומפורטים יותר לטענה שבחוות דעתו או בבקשתו, הכל לפי הענין.

חזרה מבקשת
בדיון חוזר

74. מגיש בקשה לקיום דיון חוזר (להלן בפרק זה — המבקש), רשאי לחזור בו מבקשתו בכל שלב של הדיון בה עד למתן ההחלטה עליה.

החלטה בבקשה

75. אב בית הדין יחליט בבקשה לפי המסמכים שהוגשו לו והוא רשאי לדרוש מהמבקש פרטים נוספים.

סדרי הדין

76. בדיון חוזר יחולו סדרי הדין הנוהגים בדיון על פי תובענה, ובית הדין ידון בדבר כאילו הנדון מואשם לפניו בתובענה שהוגשה נגדו בראשונה.

77. בית הדין ידון בדבר לאחר שנתן הזדמנות לבעלי הדין להשמיע טענותיהם, ולהביא ראיות ולחקור עדים שהתייצבו לפני בית הדין, הכל בסדר שיקבע בית הדין. החלטה לאחר שמיעת טענות
78. בדיון החוזר רשאי בית הדין לקבל כראיה עדות שנגבתה ונרשמה בבית הדין בדיון הראשון. סטיה מסררי דין

פרק ששי : בקשה לביטול ולעיקוב ביצוע של החלטות ועדת משמעת

79. (א) בקשה לביטול אמצעי משמעת שהחליטה עליהם ועדת המשמעת וכן בקשה לעיכוב הביצוע של אמצעי משמעת כאמור בסעיף 28 (א) (1) לחוק (להלן בפרק זה — הבקשה), תוגש לאב בית הדין במספר עוחקים העולה בארבעה על מספר הנאשמים. הנשת הבקשה
- (ב) על פי הוראות אב בית הדין יומצא העתק מהבקשה לכל נאשם, והוא רשאי להשיב לבקשה בכתב תוך שבעה ימים מהיום שהומצא לו העתק ממנה; העתק מתשובתו יומצא לנציב השירות באותו זמן.
80. בית הדין יחליט בבקשה ובתשובה לאחר שניתנה הזדמנות לנציב ולנאשם להשמיע דברם. הדיון בבקשה

פרק שביעי : הוראות שונות

81. המפריע לדיוני בית הדין לעיני בית הדין, רשאי בית הדין להורות על הרחקתו. איסור הפרעה
82. בית הדין יחליט ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג אמצעי המשמעת או מידתו, רואים חבר בית הדין שהציע את אמצעי המשמעת או את מידת אמצעי המשמעת החמורים ביותר, לפי הסדר שהם מנויים בסעיף 34 לחוק, כאילו הצטרף לדעתו של חבר בית הדין שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו; אולם הציע חבר בית הדין פרוסום החלטת בית הדין, כולה או מקצתה, יקבע יושב ראש בית הדין לענין זה את מידת חומרתה וגזר הדין ויקבע בהתאם כאמור. חילוקי דעות
83. כל החלטה של בית הדין תיחתם על ידי חברי בית הדין ויצויין בה תאריך חתימתה; נבצר מחבר בית הדין לחתום, ירשום יושב ראש בית הדין את הסיבה לדבר ויחתום על כך. חתימה
84. העתק מפסק הדין יומצא לבעלי הדין. המפצא פסק הדין
85. נבצר מאחד מחברי בית הדין להמשיך בדיון או לסיים אותו, יקבע אב בית הדין חבר אחר במקומו; על קביעת החבר האחר יחולו הוראות תקנה 19; בית הדין בהרכבו החדש רשאי להמשיך בדיון מהשלב שאליו הגיע לפני שינוי ההרכב. שינוי בהרכב בית הדין
86. מהלך הדיון בכל הליך לפני בית הדין יירשם בדרך שורה אב בית הדין (להלן — הפרוטוקול). פרוטוקול
87. רשאי בית הדין ומשגסתיים הדיון בפניו — אב בית הדין, על פי בקשת בעל דין לתקן כל טעות סופר בהחלטה של בית הדין או לתקן שגיאות שנפלו מתוך פליטת קול-מוס או השמטה מקרית. טעויות סופר
88. בית הדין רשאי להורות על אי רישום בפרוטוקול, או על מחיקה מהפרוטוקול, של ענין הנוגע, לדעתו, בבטחון המדינה או ביחסי החוץ שלה; לפני תום הדיון רשאי בעל דין לבקש מבית הדין לתקן רישום בפרוטוקול כדי להעמידו על דיוקו. אי רישום פרוטוקול

89. העתק מהפרוטוקול יומצא לתובע ולנאשם, אלא אם החליט יושב ראש בית הדין החלטה אחרת לגבי כל הפרוטוקול או חלק ממנו.
90. כל מסמך שיש להמציא לפי תקנות אלה למעט המצאה לבית הדין תהיה המצאתו ביד או בדואר רשום לפי מען המגורים או בדרך אחרת שאישר יושב ראש בית הדין.
91. כל פעולה שהנאשם רשאי או חייב לעשותה לפי תקנות אלה, רשאי לעשותה במדקומו סניגורו, חוץ מהודיה באשמה.
92. אב בית הדין ימנה מזכיר לבית הדין; מתפקידיו יהיה לעזור לבית הדין בניהול הפרוטוקול, במשלוח מסמכים, המצאתם וקבלתם, ולעשות פעולות אחרות הכל לפי הוראות אב בית הדין.
93. לתקנות אלה ייקרא "תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין של בית הדין)".

תשכ"ד—1963.

תוספת

(תקנה 2)

טופס תובענה

פרקליט המדינה או בא כוחו

התובע

נציב שירות המדינה או בא כוחו

נגד

הנאשם

(שם המשפחה והשם הפרטי)

הגיל.....

המען.....

המשרד והיחידה בהם הוא מועסק:.....

הדרגה ותואר המשרה:.....

תיאור העובדות המהוות את עבירת המשמעת, הנסיבות, המקום והזמן:

תאריך

חתימת התובע

שמות עדי התובע:

(1)

(2)

(3)

בכור שלום שטרית

שר המשטרה

ממלא מקום שר המשפטים

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חמ 72050)

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963

תקנות בדבר סדרי הדין בועדות המשמעת

בתוקף סמכותי לפי סעיף 30 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963¹, אני מתקין תקנות אלה:

1. תלונה על עבירת משמעת תוגש ליושב ראש ועדת המשמעת המוסמכת לשפוט את העובד שנגדו היא מוגשת (להלן — הנשפט).
2. תלונה תוגש בשלושה עותקים לפי הטופס שבתוספת ובמספר עותקים נוסף כמספר הנשפטים (להלן — כתב תלונה).
3. העתק כתב התלונה יומצא לכל נשפט.
4. הוגש כתב תלונה על ידי מי שהשר הממונה על העובד מינה לכך לפי סעיף 22 לחוק, יומצא העתק ממנו גם לנציב השירות; הוגש כתב תלונה על ידי נציב השירות, יומצא העתק ממנו גם למי שנתמנה על ידי השר כאמור.
5. מותר לצרף בכתב תלונה אחד תלונות אחדות, בין אם הן מבוססות על אותן העובדות ובין אם הן מבוססות על עובדות שונות.
6. מותר לצרף בכתב תלונה אחד כמה נשפטים, בין כשותפים לעבירת משמעת ובין בדרך אחרת, אם עבירות המשמעת, כולן או מקצתן, מבוססות על אותן עובדות, או על סדרת מעשים הקשורים זה לזה עד שהם מהווים מאורע אחד, ובלבד שועדת המשמעת מוסמכת לשפוט את כולם; אולם אי-צירופו של צד אחד לעבירה לא ישמש טענה נגד שפיטתו של הצד שהואשם.
7. יושב ראש הועדה יקבע את מועד הדיון ומקומו, והודעה עליהם תומצא לכל נשפט ולמי שהגיש התלונה.
8. מי שהגיש תלונה רשאי בכל עת לפני מתן החלטה לפי סעיף 25 לחוק, לבטל את התלונה, כולה או מקצתה.
9. בוטלה התלונה, תפסיק ועדת המשמעת את הדיון בה.
10. בתחילת הדין יקרא יושב ראש ועדת המשמעת את כתב התלונה בפני הנשפט; ואם נראה לו שהנשפט לא הבין את התלונה, יסביר אותה בשפה המובנת לנשפט.
11. לאחר הסברת התלונה רשאי הנשפט להגיב עליה.
12. ועדת משמעת תשמע עדים ותגבה ראיות לפי הסדר שתקבע בעצמה; לנציג המשרד שבו מועסק הנשפט ושנתמנה על ידי מנהלו הכללי (להלן — המנהל הכללי) ואין הוא הסרעון עצמו, תינתן הזדמנות לומר את דברו.

¹ ס"ח 830, תשכ"ג, עמ' 50.

13. עם סיום הגשת הראיות רשאים מי שהגיש את התלונה או מי שנתמנה על ידיו (להלן — הטוען) והנשפט לסכם את הבירור; הטוען יסכם ראשון ואחריו — הנשפט.
14. בתום הסיכומים תקבע הועדה בכתב אם הוכחה העבירה שהיא נושא התלונה, ואם קבעה כך תחליט על אמצעי המשמעת.
15. ועדת משמעת תחליט ברוב דעות; לא היה רוב דעות לגבי סוג אמצעי המשמעת או מידתו, רואים חבר ועדת המשמעת שהציע את הסוג או את המידה החמורים ביותר, לפי סדרם בסעיף 25 לחוק, כאילו הצטרף לדעתו של חבר ועדת המשמעת שהציע את ההצעה הקרובה ביותר להצעתו.
16. (א) הוברר ליושב ראש ועדת המשמעת כי חבר הועדה לא ישתתף בבירוריה דרך קבע, או כי נבצר ממנו להשתתף בבירורים, רשאי הוא להורות כי ממלא מקומו של חבר ועדת המשמעת יבוא תחת אותו חבר.
- (ב) אירעו נסיבות כאמור בתקנת משנה (א) ליושב ראש ועדת המשמעת, יהיו סמכויותיו כאמור מסורות בידי נציב השירות או מי שנתמנה על ידיו.
- (ג) צורך ממלא המקום לוועדת משמעת במקום חבר בנסיבות האמורות בתקנות משנה (א) או (ב), תמשיך הועדה בבירור מהשלב אליו הגיעה.
17. פרוטוקול על דיוני הועדה ינוהל בדרך שיוורה יושב ראש הועדה ויירשמו בו החלטות הועדה, לרבות אמצעי המשמעת שהחליטה לנקוט בהם, ובתום הבירור יחתום עליו יושב ראש ועדת המשמעת; רשאי היושב ראש להורות שלא לרשום בפרוטוקול, או למחוק ממנו כל ענין הנוגע, לדעתו, לבטחון המדינה או ליחסי החוץ שלה.
18. העתק מהחלטת ועדת המשמעת יומצא לכל נשפט, למי שהגיש את התלונה ולנציב השירות, אם לא היה הוא מגיש התלונה, וכן למי שהמנהל הכללי מינה לכך.
19. בשעת דיוני ועדת משמעת רשאים להיות נוכחים נציב השירות או בא כוחו, נציג המשרד וכן כל עובד הממלא תפקיד עבורה.
20. לא יגלה אדם תוכן דיוני ועדת משמעת או החלטותיה למי שאינו רשאי להגיש ערעור על החלטותיה; נציב השירות או המנהל הכללי רשאים לפרסם בדרך שתיראה להם כל החלטה של ועדת משמעת, ובלבד שלא יצויין שמו של הנשפט אלא באישור המנהל הכללי.
21. המצאת מסמכים לפי תקנות אלה תהיה באמצעות הממונה על העובד, ואם לא הומצאו כאמור אפשר לעשותה בדואר רשום לפי מען מגוריו של מי שהמסמך מיועד לו, אלא אם החליט יושב ראש ועדת המשמעת על המצאה בדרך אחרת.
22. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (משמעת) (סדרי הדין בועדות משמעת)”, השם תשכ"ד—1963.

תוספת

(תקנה 2)

כתב תלונה

פרטים אישיים של הנשפט

משרד		חיכורה		מקום העבודה
שם המשפחה	השם הפרטי	שנת הלידה	מס' הרישום בפרשם התושבים	מצב משפחתי
תיאור המשרה				הדרגה

עבירת המשמעת ותיאור העובדות עליהן היא מבוססת :

מספר כתב התלונה תאריך חתימה תואר

תפוצה: ☐ לועדת המשמעת

☐ לכל נשפט

☐ לנציב השירות

☐ למשרד בו מועסק הנשפט

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חמ 72052)

בכור שלום שטרית
שר המשטרה
ממלא מקום שר המשפטים

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963

עבירות משמעת לענין סעיף 19

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 19 ו-78 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963¹, אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —

„נכס” — כמשמעותו בסעיף 1 לחוק נכסי המדינה, תשי"א—1951².

עבירות משמעת

2. העבירות המפורטות בתוספת הן עבירות משמעת לענין סעיף 19 לחוק.

השם

3. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (משמעת) (עבירות משמעת לענין סעיף 19 לחוק), תשכ"ד—1963”.

תוספת

א. עשיית מעשה או התנהגות באופן הפוגע במשמעת שירות המדינה על ידי אחד מאלה:

- (1) רשלנות במילוי תפקיד או התחמקות ממילוי;
- (2) העדר מהעבודה ללא קבלת רשות מאדם המוסמך לכך;
- (3) איחור לעבודה;
- (4) הפרעת העבודה, הקמת רעש, גרימת קטטה או הפרה אחרת של הסדר במקום העבודה או בשעת ביצוע העבודה;
- (5) השמדה, איבוד או גרימת נזק אחר, ביודעין או ברשלנות, של נכס המדינה שערכו אינו עולה על 100 לירות;
- (6) שימוש בנכס של המדינה שלא כדין;
- (7) שימוש בלשון גסה או התנהגות בלתי אדיבה או בלתי מנומסת, במקום העבודה או בשעת ביצוע העבודה, כלפי הציבור או כלפי עובד מדינה אחר.

ב. מעשה או מחל, שיש בהם משום אי קיום דבר המוטל על העובד כעובד המדינה, על פי נוהג או הוראה כללית או מיוחדת שניתנו לו כדין, או התרשלנות בקיום המוטל עליו כאמור, למעט —

- (1) תעמולת בחירות לכנסת ולרשויות מקומיות בין כתלי מוסדות המדינה;
- (2) הצגת מודעות, כרוזים ופרסומים אחרים בעלי אופי מפלגתי, או עריכת תעמולה מפלגתית בדרך אחרת בין כתלי מוסדות המדינה;
- (3) עבירה על הוראות בדבר סייגים והגבלות לפעילות עסקית, לחברות בתאגידים ולמתן רישוי.

בפסקה זו „רישוי” — סמכות למתן היתר, רישיון, פטור או שחרור מכל סייג, תנאי או הגבלה המוטלים על פי דין, או סמכות להעניק טובת הנאה שאינה ניתנת כדין לכל דורש.

פ נ ח ס ס פ י ר
שר האוצר

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חמ 72055)

¹ ס"ח 390, תשכ"ג, עמ' 50.
² ס"ח 68, תשי"א, עמ' 52.

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963

תקנות בדבר ביצוע החלטות ועדת משמעת ובית הדין

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 30, 40 (ג) ו-78 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963,¹ אני מתקין תקנות אלה:

הנדרות

1. בתקנות אלה —

„נציב השירות” — לרבות מי שהוסמך על ידיו;

„המנהל הכללי” — לרבות מי שהוסמך על ידיו.

2. החלטת ועדת המשמעת תבוצע על ידי המנהל הכללי.

ביצוע החלטת ועדת משמעת

3. החלטת בית הדין תבוצע על ידי המנהל הכללי על פי הוראת נציב השירות.

ביצוע החלטת בית הדין

4. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (משמעת) (ביצוע החלטות ועדת משמעת ובית הדין), תשכ"ד—1963”.

השם

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חם 72054)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 800 תשכ"ג, עמ' 50.

חוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963

תקנות בדבר הודעה על השתכרויות בתקופת השעיה

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 50 ו-78 לחוק שירות המדינה (משמעת), תשכ"ג—1963,¹ אני מתקין תקנות אלה:

מועד ודרך מסירת הודעת השתכרות

1. (א) הודעה על השתכרויות בתקופת השעיה, לכל חודש, תימסר בשני עותקים לנציב השירות באמצעות חשב המשרד או חשב יחידת הסמך בו מועסק העובד, תוך חמישה ימים מתום החודש עבורו נמסרת ההודעה ולפי טופס שייקבע על ידי נציב השירות.

(ב) בתקנה זו —

„יחידת סמך” — יחידה שהוכרה על ידי ועדת השירות כיחידת סמך.

2. לתקנות אלה ייקרא „תקנות שירות המדינה (משמעת) (השתכרות בתקופת השעיה), תשכ"ד—1963”.

השם

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חם 72056)

פנחס ספיר
שר האוצר

¹ ס"ח 800 תשכ"ג, עמ' 50.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר סימון עורות

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

"עור קרפוף" — שלחים מבורסקים של בקר המיועדים או העשויים לשמש, בשלמותם או בחלקם, סוליות למנעלים;
 "עור צוואר" ו"עור בטן" — שלחים מבורסקים של בקר המיועדים או העשויים לשמש, בשלמותם או בחלקם, רפידות למנעלים;
 "עור עליון" — שלחים מבורסקים של בקר או צאן וחלקיהם, המיועדים או העשויים לשמש, בשלמותם או בחלקם, לייצור החלק העליון של מנעלים ושל מוצרי עור אחרים;
 "עור בטנה" — שלחים מבורסקים של צאן או בקר, המיועדים או העשויים לשמש, בשלמותם או בחלקם, לעשיית בטנה של מנעלים ושל מוצרי עור אחרים;
 "רפידה" — סוליה פנימית של מנעלים (Insole — seconde semelle);
 "עורות" — עור קרפוף, עור צוואר, עור בטן, עור עליון או עור בטנה;
 "סוחר" — אדם שעסקו או חלק מעסקו מכירת עורות;
 "יצרן" — יצרן של עורות;
 "תיאור" — תיאור עורות — בכתב, בדפוס, בציור, בעלפה או בכל דרך אחרת — לצרכי מסחר.

2. לא ייצר יצרן למכירה, ולא יחזיק יצרן או סוחר למכירה, עורות שאינם מסומנים לפי צו זה או המסומנים באופן העשוי להטעות.

3. (א) יצרן או סוחר לא ימכור עורות, לא יציעם למכירה ולא יעבירם לידי אחר אלא אם העורות מסומנים לפי צו זה ובאופן שאיננו עשוי להטעות.
 (ב) לא יקנה סוחר עורות שאינם מסומנים לפי צו זה או המסומנים באופן העשוי להטעות ולא יקבל לידי את ההחזקה בעורות כאמור.

4. סימון העורות הנדרש בצו זה וכל סימון נוסף יהיה בעברית; מותר להוסיף תרגום לועזי מהנוסח העברי של הסימון, ובלבד שהאותיות הלועזיות לא יהיו גדולות מהאותיות העבריות; הסימון ייעשה על גבי כל חתיכת עור, יהא ברור ובן־קיים ויבוצע בחותמת מגומי או ממתכת בצבע יציב או על ידי הטבעה מובלטת או מושקעת בחותמת מתכת.

5. (א) הסימון של עור קרפוף ושל עור צוואר ועור בטן יכלול את שם היצרן ומענו או את סימן המסחר הרשום שלו, אם ישנו.

(ב) הסימון של עור עליון ושל עור בטנה יכלול פרטים אלה:

(1) שם היצרן, או סימן המסחר הרשום שלו אם ישנו, ומען מפורט של מקום הייצור או הענף;

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

² ע"ר 1947, תוס' 1 ס"ס 1563, עמ' 2.

(2) מידת השטח הנכונה של החתיכה ברגל מרובעת, כמשמעותה בתוספת הראשונה, חלק ב' (ג) לפקודת המשקלות והמידות, 1947², או בדצימטרים מרובעים.

(ג) עורות שיובאו יסומנו נוסף על הסימון כאמור בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) גם בשם המדינה בה יוצרו.

6. לא יסמן ולא יתאר אדם עורות, ולא יגרום לסימונם או לתיאורם, אלא אם הסימון והתיאור מתאימים להוראות הסימון לפי צו זה.

7. לא יוסיף אדם, ולא יגרום שיוסף, כל פרט בסימונם או בתיאורם של עורות נוסף לפרטים לפי סעיף 6 אלא אם הפרט הנוסף הוא נכון ואינו עשוי להטעות.

8. הוראות צו זה לא יחולו על עורות המיוצאים למעשה מהארץ.

9. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

10. תחילתו של צו זה היא כתום שלושים יום מיום פרסומו ברשומות.

11. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון עורות), תשכ״ד—1963”.

לוי אשכול

ראש הממשלה

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

י״ג בתשרי תשכ״ד (1 באוקטובר 1963)

(חם 74181)

פקודת סימני סחורות

צו בדבר סימון עור עליון ובטנה

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 15א, 15 ו-15 לפקודת סימני סחורות¹, אני מצווה לאמור:

1. צו סימני סחורות (סימון עור עליון ובטנה), תשכ״א—1960² — בטל כתום שלושים יום מיום פרסום צו זה ברשומות.

2. לצו זה ייקרא „צו סימני סחורות (סימון עור עליון ובטנה) (ביטול), תשכ״ד—1963”.

לוי אשכול

ראש הממשלה

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

י״ג בתשרי תשכ״ד (1 באוקטובר 1963)

(חם 74181)

¹ חוקי א״י, כרך ב', פרק צ״א, עמ' 880; ס״ח 237, חשי״ח, עמ' 150.
² ק״ת 1078, חשכ״א, עמ' 488.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר סימון מוצרי נייר וקרמון

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5 ו-15 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

„מוצר” — מוצר של נייר או קרמון המפורטים בתוספת;

„סוחר” — אדם שעסקו או חלק מעסקו למכור מוצר בסיטונות או בקמעונות;

„תיאור” — תיאור של מוצר — בכתב, בדפוס, בציור, בעל פה או בכל דרך אחרת — לצרכי מסחר;

2. לא ייצר יצרן למכירה, ולא יחזיק יצרן או סוחר למכירה, מוצר שאיננו מסומן לפי צו זה או המסומן באופן העשוי להטעות.

3. (א) יצרן או סוחר לא ימכור מוצר, לא יציעו למכירה ולא יעבירו לידי אחר, אלא אם המוצר מסומן לפי צו זה ובאופן שאיננו עשוי להטעות.

(ב) לא יקנה סוחר מוצר שאיננו מסומן לפי צו זה או המסומן באופן העשוי להטעות ולא יקבל לידי את ההחזקה במוצר כאמור.

4. סימון המוצר הנדרש לפי צו זה וכל סימון נוסף יהיו בעברית; מותר להוסיף תרגום לועזי של הנוסח העברי של הסימון, ובלבד שהאותיות הלועזיות לא יהיו גדולות מהאותיות העבריות ולא יהיו מובלטות יותר בדרך אחרת; במוצרים מיובאים מותר שהסימון הנוסף, אשר אינו נדרש לפי צו זה, יהיה בלועזית ללא תרגום עברי.

5. המוצרים המפורטים בתוספת בחלק שצויין להלן בטור א' יסומנו במקום שצויין לצדו בטור ב':

טור א'	טור ב'
חלק א'	על גבי הכריכה של כל יחידה.
חלק ב'	על גבי האריזה, לרבות עטיפה או חבק.
חלק ג' — (1) מוצרים למעט מעטפות	על גבי כל יחידה.
(2) מעטפות	בצד הפנימי של לשון כל מעטפה או על גבי כל חבילה בת חמישים מעטפות.

6. הסימון ייעשה בדפוס באותיות ברורות ויכלול פרטים אלה:

(1) שם היצרן או סימנו המסחרי הרשום, אם ישנו, מען מפורט של מקום המפעל או העסק ובמוצר שיובא — שם המדינה בה יוצר;

(2) (א) לגבי המוצרים שבחלק א' או חלק ב' של התוספת, למעט נייר דבק, נייר פחם ונייר טואלט — אם המוצר עשוי מנייר נטול עץ, מכיל עץ, נייר סולפיט או נייר קרפ;

(ב) לגבי נייר טואלט — אם הוא נייר לבן, נייר כהה, או נייר קרפ;

(3) משקל הנייר למטר מרובע לגבי המוצרים שבחלק א' או חלק ב' של התוספת, למעט נייר טואלט, נייר דבק ומפיות נייר; היתה מחברת בכריכה רכה ותפירת-גב עשויה מנייר שמשקלו קטן מאשר ששים גרם למטר רבוע — יסומן המשקל בצבע אדום באותיות שגבהן ארבעה מילימטר לפחות.

(4) ארכו ורחבו של כל דף בסנטימטרים לגבי המוצרים שבחלק א' וחלק ב' של התוספת, ובלבד שלגבי נייר טואלט ונייר דבק המשוקים בגלילים יסומן

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.

הגדרות

הנבלת הייצור וההחזקה

הנבלת הפכירה

שפת הסימון

אופן הסימון

פרטי הסימון

האורך במטרים, ולגבי נייר טואלט המשוק בגלילים — גם רוחב הגליל בסנטי-מטרים;

- (5) (א) במוצרים שבחלק א' של התוספת — מספר הדפים ביחידה;
(ב) במוצרים שבחלק ב' של התוספת — מספר הדפים שבחבילה ארוזה;
(6) לגבי נייר פחם — אם הוא מיועד להעתקה בעט, בעפרון או במכונת כתיבה.

7. (א) המנהל רשאי לדרוש מכל יצרן או סוחר, בהוראה מיוחדת או כללית, שיגיש לו דין וחשבון מלא ונכון על מלאי המוצר שברשותו או בפיקוחו במקום, במועד ובצורה שייקבע בהוראה.

רו"ח על
מלאי

(ב) יצרן או סוחר ימלא אחרי הוראות המנהל כאמור בסעיף קטן (א).
8. יצרן או סוחר לא יסמן ולא יתאר מוצר, ולא יגרום לסימונו או תיאורו, אלא אם הסימון או התיאור מתאימים להוראות הסימון לפי צו זה.

סימון ותיאור
של מוצר

9. יצרן או סוחר לא יוסיף ולא יגרום שיוסף כל פרט בסימונו או בתיאורו של מוצר, נוסף לפרטים לפי הסעיפים 5 ו-6, אלא אם הפרט הנוסף הוא נכון ואינו עשוי להטעות.

סימון ותיאור
נוסף

10. הוראות צו זה לא יחולו על מוצרים המיוצאים למעשה מהארץ.

תחולה

11. הוראות צו זה אינן באות לגרוע מכוחו של כל דין אחר.

שמירת דינים

12. תחילתו של צו זה היא כתום 30 יום מיום פרסומו ברשומות.

תחילה

13. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (סימון מוצרי נייר וקרטון)“, תשכ"ד—1963.

השם

תוספת

(סעיף 1)

חלק א'

1. מחברת בכריכה רכה ותפירת גב
2. בלוק למכתבים בכריכת בלוק
3. בלוק לחשבוניות בכריכת בלוק
4. פנקס לחשבוניות בכריכת קרטון ובד

חלק ב'

1. גליונות משורטטים לחשבוניות
2. מפיות נייר
3. נייר טואלט
4. נייר פחם
5. נייר דבק

חלק ג'

1. תיק עשוי מקרטון בלתי מצופה, פתוח או מתקפל, עם סרגל הידוק מפח או בלעדי
2. עוקדן (קלסר) עשוי מקרטון מצופה עם התקן מתכתי לסידור מסמכים והידוקם
3. גלויות מצויירות
4. מעטפות.

לוי אשכול

ראש הממשלה

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

י"ג בתשרי תשכ"ד (1 באוקטובר 1963)

(740100 חס)

פקודת סימני סחורות

צו בדבר סימון מוצרי נייר וקרטון

בתוקף סמכותי לפי סעיפים 15, 15 ו-15 לפקודת סימני סחורות¹, אני מצווה
לאמור:

1. צו סימני סחורות (סימון נייר וקרטון), תש"ד-1959² — בטל כתום שלושים יום
מיום פרסום צו זה ברשומות.

2. לצו זה ייקרא „צו סימני סחורות (סימון מוצרי נייר וקרטון) (ביטול), תשכ"ד—
השם 1963".

לוי אשכול

י"ג בתשרי תשכ"ד (1 באוקטובר 1963)

ראש הממשלה

(חמ 74181)

ממלא מקום שר המסחר והתעשייה

¹ חוקי א"י, כרך ב', פרק צ"א, עמ' 889; ס"ח 257, תשי"ח, עמ' 156.
² ק"ת 954, תש"ד, עמ' 103.

תקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958

צו בדבר קביעת שיעור היטל ואופן חישובו

בתוקף סמכותי לפי תקנה 2 לתקנות שעת-חירום (תשלומי חובה), תשי"ח-1958¹,
אני מצווה לאמור:

1. בתוספת השלישית לצו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3), תשי"ח-1958²,
בפרט 155³, אחרי „פרט 15.07 (ט) (2) „יוסף „או פרט 15.08“.

2. לצו זה ייקרא „צו שעת-חירום (שיעור תשלום חובה) (מס' 3) (תיקון מס' 2),
השם תשכ"ד-1963“.

פנחס ספיר

ב' בחשוון תשכ"ד (20 באוקטובר 1963)

שר המסחר והתעשייה

(חמ 74043)

¹ ס"ח 268, תשי"ט, עמ' 18; ס"ח 400, תשכ"ג, עמ' 124.
² ק"ת 772, תשי"ח, עמ' 778.
³ ק"ת 1456, תשכ"ג, עמ' 1601.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח-1957

פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא והמכס (הגנה), 1939

חוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד-1954

צו בדבר יצוא פרי אבוקדו

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5, 15 ו-37 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים,
תשי"ח-1957¹, לפי הסמכויות המסורות לי לפי פקודת הסמכויות בענין היבוא, היצוא וה-
מכס (הגנה), 1939², והסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-
1948³, ולפי סעיף 6 לחוק לפיקוח על יצוא הצמח ומוצריו, תשי"ד-1954⁴, אני מתקין
תקנות אלה ומצווה לאמור:

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ע"ר 1939, תוס' 1 מס' 988, עמ' 137; ס"ח 92, תשי"ב, עמ' 129.
³ ע"ר תש"ח, תוס' א' מס' 2, עמ' 1.
⁴ ס"ח 157, תשי"ד, עמ' 137.

- הנדרות 1. בצו זה — „יצרן” — אדם העוסק בגידול פרי אבוקדו לשם שיווק בארץ או מחוצה לה ; „המועצה” — המועצה לייצור ולשיווק פירות.
- איסור יצוא 2. לא ייצא אדם פרי אבוקדו אלא על פי היתר בכתב מאת המועצה ובהתאם לתנאים ולהגבלות שקבעה באותו היתר.
- בקשה להיתר 3. בקשה להיתר תוגש למועצה בכתב ובה יצויינו : (א) שם היצרן ; (ב) ארץ היעוד ; (ג) שטח הגידול ; (ד) כמות הפרי המוצעת ליצוא ; (ה) מועד המשלוח ; (ו) דרך המשלוח.
- מתן היתר יצוא 4. מתן היתר או סירוב לתיתו, קביעת תנאי נתינתו, התלייתו וביטולו מסורים לשיקול דעתה של המועצה.
- יצוא על ידי הסוּעָה 5. (א) לא תייצא המועצה פרי אבוקדו אלא על פי היתר מאת שר החקלאות ובהתאם לתנאים ולהגבלות שקבע באותו היתר.
- צו יצוא (ב) הוראות סעיפים 4 ו-7 יחולו על היתר לפי סעיף קטן (א) בשינויים המחוייבים.
- צו יצוא 6. (א) המועצה רשאית לצוות על יצרן לייצא את יבול פרי האבוקדו שגידל בעונה מסוימת, כולו או מקצתו.
- הוראות צו היתר 7. (ב) צו לפי סעיף קטן (א) אין בו כדי לפטור מהוראות סעיף 2.
- הוראות צו היתר 7. בהיתר לפי סעיף 2 ובצו לפי סעיף 6 אפשר לכלול הוראות בדבר הזן, המין, הסוג, הטיב, ההחסנה, האריזה, הסימון של הפרי ושל האריזה, מקום היעוד, מועד המשלוח, אמצעי ההובלה וכל תנאי והגבלה אחרים שלדעת המועצה יש בהם צורך להסדרת היצוא או הפיקוח עליו.
- שמירת חיקוק 8. הוראות צו זה באות להוסיף ולא לגרוע מכוחו של כל חיקוק אחר.
- ביטול 9. סעיף 2 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (שיווק פרי אבוקדו), תשכ”ב—1962⁵ — בטל.
- חשם 10. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (יצוא פרי אבוקדו), תשכ”ד—1963”.

כ”ט בתשרי תשכ”ד (17 באוקטובר 1963)
(חם 78700)

משה דיין
שר החקלאות

⁵ ק”ח 1890, חשכ”ב, עמ’ 2588.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

צו בדבר פיקוח על מוסכים ומפעלים לכלי רכב

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 5, 15, 38 ו-43 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957¹, אני מצווה לאמור:

1. בסעיף 1 לצו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב), תשי"ח—1958² (להלן — הצו העיקרי), בהגדרת „מפעל“, אחרי „מקום בו נעשית“ יבוא „בדיקת פליטת עשן מרכב או“.

תיקון סעיף 1

2. בסעיף 7 לצו העיקרי —

(1) הסימון (א) — יימחק;

(2) במקום פסקאות (1) ו-(2) יבוא:

„(1) (א) יש לו הכשרה מקצועית ראויה והמציא למפקח תעודות המעידות על כך;

(ב) יש לו נסיון מעשי בביצוע עבודות של מוסך במשך 12 שנים בתוכן עבד 8 שנות עבודה — כולל תקופת הלימוד בבית הספר המקצועי — וארבע שנות עבודה במוסך בהיותו מועסק כמנהלו הטכני;

(ג) עמד בבחינות בפני ועדת הסמכה למכונאים, אם נדרש לכך.

(2) (א) יש לו הכשרה מקצועית והמציא למפקח תעודות המעידות כי הוא בעל הדירוג המקצועי הגבוה ביותר;

(ב) יש לו נסיון מעשי בביצוע עבודות של מוסך במשך 10 שנים — כולל תקופת הלימוד בבית הספר המקצועי — ומתוכן עבד שנתיים בהיותו בדירוג המקצועי הגבוה ביותר;

(ג) עבר בהצלחה קורס מקצועי בענף תיקון כלי רכב אשר תכניתו אושרה על ידי ועדת הסמכה למכונאים;

(ד) עמד בבחינות בפני ועדת הסמכה למכונאים, אלא אם המפקח החליט לפטור מן הבחינות“.

3. לצו זה ייקרא „צו הפיקוח על מצרכים ושירותים (מוסכים ומפעלים לכלי רכב)“ (תיקון), תשכ"ד—1963.

י"ט בתשרי תשכ"ד (7 באוקטובר 1963)
(המ' 75513)

ישראל בריהודה
שר התחבורה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 821, חשי"ח, עמ' 1845; ק"ח 1052, תש"ד, עמ' 1959; ק"ח 1138, תשכ"א, עמ' 1636; ק"ח 1452, תשכ"ג, עמ' 1541.

חוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח — 1957

אכרזה על שירותים בני-פיקוח

בתוקף סמכותי לפי סעיף 4 לחוק הפיקוח על מצרכים ושירותים, תשי"ח—1957, אני מכריז לאמור:

1. בסעיף 1 לאכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (מפעלים), תשי"ח—1958, בהגדרת „מפעל”, אחרי „מקום בו נעשית” יבוא „בדיקת פליטת עשן מרכב או”.
2. לאכרזה זו ייקרא „אכרזה הפיקוח על מצרכים ושירותים (מפעלים) (תיקון). תשכ"ד—1963”.

תיקון סעיף 1

חשם

י"ט בתשרי תשכ"ד (7 באוקטובר 1963)
(חש 74117)

ישראל בריהודה
שר התחבורה

¹ ס"ח 240, תשי"ח, עמ' 24.
² ק"ח 821, תשי"ח, עמ' 1844 : ק"ח 1052, חש"ר, עמ' 1058.

ה/1289

חוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה”), תש"ך—1960

צו בדבר המרת מקרקעין מסוג „מתרוכה” לסוג „מירי”

בתוקף סמכותי לפי סעיף 1 לחוק לתיקון דיני הקרקעות (המרת „מתרוכה”), תש"ך—1960, אני מצווה כי המקרקעין המתוארים בתוספת והרשומים בלשכת רישום הקרקעות, תל-אביב-יפו, כמקרקעין מסוג „מתרוכה”, יומרו למקרקעין מסוג „מירי”, וירשמו בלשכה האמורה בהתאם לכך.

התוספת

הנוש	החלקה	שטח החלקה במטרים מרובעים	השטח להמרת במטרים מרובעים
6665	388	7.179	1.789

בכור שלום שיטריט
שר המשטרה
ממלא מקום שר המשפטים

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(חש 70180)

¹ ס"ח 810, חש"ר, עמ' 92.

חוק שירות בטחון, תשי"ט—1959 [נוסח משולב]

צו בדבר התייצבות נשים לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים

בתוקף סמכותי לפי הסעיפים 3(א), 4(א), 9 ו-19 (ב) לחוק שירות בטחון, תשי"ט—

1959 [נוסח משולב] ¹, אני מצווה לאמור:

1. בצו זה —

הגדרות

"חייבת שירות מילואים" — יוצא-צבא, אשה נשואה, אזרח ישראלי או תושב קבוע, שנולדה בתקופה שבין א' בתשרי, תש"ו (8 בספטמבר 1945) לבין כ"ט באדר ב' תש"ו (1 באפריל 1946), שני התאריכים בכלל, להוציא אם לילד או אשה הרה.

2. כל חייבת שירות מילואים נקראת בזה להתייצב לרישום ולבדיקה רפואית, לשם קביעת כשרה לשירות בטחון, באחד המקומות בלוח א' שלהלן, בשעות שבין 08.00 ל-12.00 ביום המצויין בלוח ב', בטור שממול האות הראשונה של שם משפחתה.

התייצבות לרישום ולבדיקה לשם קביעת כושר לשירות בטחון

3. חייבת שירות מילואים, שהתייצבה כאמור בסעיף 2 ונמצאה כשרה לשירות בטחון, נקראת בזה להתייצב לשירות מילואים במקום ובמועד שנקבע בסעיף 2.

התייצבות לשירות מילואים

4. לצו זה ייקרא "צו שירות בטחון (קריאה לרישום, לבדיקה רפואית ולשירות מילואים)", תשכ"ד—1963.

השם

לוח א'

ירושלים	לשכת הגיוס, רח' רש"י 103 (שכ' מקור ברנך).
תל-אביב-יפו	לשכת הגיוס, רח' פוריה 1 (ע"י קולנוע "נגה").
חיפה	לשכת הגיוס, רחוב עזמר-אל-כיאם מס' 14—12 (ע"י קולנוע "מאי").
פתח-תקוה	לשכת הגיוס, שיכון עירוני פג"ח.
טבריה	לשכת הגיוס, רח' נצרת, מול העיריה.
באר-שבע	לשכת הגיוס, רח' יד-ושם 22.

לוח ב'

א-ב-ג-ד	יום ראשון	ט' בחשוון תשכ"ד (27 באוקטובר 1963)
ה-ו-ז-ח	יום שני	י' בחשוון תשכ"ד (28 באוקטובר 1963)
ט-י-כ-ל	יום שלישי	יא' בחשוון תשכ"ד (29 באוקטובר 1963)
מ-נ-ס-ע	יום רביעי	יב' בחשוון תשכ"ד (30 באוקטובר 1963)
פ-צ-ק	יום חמישי	יג' בחשוון תשכ"ד (31 באוקטובר 1963)
ר-ש-ת	יום ששי	יד' בחשוון תשכ"ד (1 בנובמבר 1963)

כ"ה בתשרי תשכ"ד (13 באוקטובר 1963)
(המ 73021)

אהרון ניב

פוקד

¹ ס"ח 296, תשי"ט, עמ' 286.

פקודת המסחר עם האויב, 1939

צו הקנייה מס' 693

בתוקף סמכויותיו של שר האוצר לפי סעיף 9(1) (ב) לפקודת המסחר עם האויב, 1939, הסעיפים 14 (א) ו-2 (ד) לפקודת סדרי השלטון והמשפט, תש"ח-1948, שהועברו אלי, ובתוקף שאר סמכויותי, אני מצווה לאמור:

1. צו הקנייה מס' 39 מיום 22.7.1941 שפורסם בעתון הרשמי מס' 1116 מיום 24.7.1941 מבוטל במידה שהוא חל על רכושו של מאוריצ'י לייבך מוורשה (מס' סידורי 28).
2. תחילתו של צו זה היא ביום כ"ז בתשרי תשכ"ד (15 באוקטובר 1963).

כ"ז בתשרי תשכ"ד (15 באוקטובר 1963)
(חמ 72010)

יהודה קורט-שן
הממונה על רכוש האויב

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 923, עמ' 70.
² ע"ר תש"ח, חוס' 2 מס' 1.

מדור לשלטון מקומי

פקודת בנין ערים, 1936

חוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, בדבר פיקוח על בנינים והקמתם

בתוקף סמכותה לפי סעיף 4 לפקודת בנין ערים, 1936, מתקינה הוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים, חוק עזר זה:

1. בתוספת השניה לחוק עזר לוועדה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים (פיקוח על בנינים והקמתם), תשי"ח-1958 (להלן — חוק העזר העיקרי), בחלק א' —

(1) בפרט 4 (1), במקום „בניני תעשיה, מלאכה, החסנה ואריזה — לכל מ"ר" יבוא „בניני תעשיה, מלאכה, החסנה, אריזה, ומוסכים המשמשים לעסקים או להפקת רווחים — לכל מ"ר";

(2) בפרט 5 (1), במקום „בתי עסק, בתי קפה, בתי מלון, בתי מרגוע, פנסיון, נים, מסעדות, משרדים, מוסכים המשמשים לעסקים או להפקת רווחים" יבוא „בתי עסק, בתי קפה, בתי מלון, בתי מרגוע, פנסיונים מסעדות ומשרדים — לכל מ"ר".

תיקון חלק א'
לתוספת השניה

¹ ע"ר 1030, חוס' 1 מס' 589, עמ' 158.
² ק"ח 816, תשי"ח, עמ' 1724; ק"ח 1041, תש"ד, עמ' 1748; ק"ח 1103, תשכ"א, עמ' 1001; ק"ח 1202, תשכ"ב, עמ' 1877; ק"ח 1454, תשכ"ג, עמ' 1571.

„חלק ב' : עבודות אחרות

שיעורי האגרה כלירות	
בשטח הועדה המקומית לבניה ולתכנון עיר, ירושלים	בשטח של יתר הועדות המקומיות לבניה ולתכנון עיר במחוז ירושלים

0.20 0.60

2.00 6.00

4.00 12.00

1.00 3.00

4.00 12.00

0.04 0.12

16.70 50.00

3.34 10.00

0.34 1.00

1.67 5.00

0.03 0.10

0.02 0.05

0.03 0.10

0.05 0.11

1. הקמת קירות פנימיים בבנין קיים — לכל מטר מרובע של קיר
2. פתיחתו, הרחבתו או סתימתו של פתח בקיר — לכל פתח
3. כל פעולה בקיר חוצץ, בקיר חיצוני, רצפה, תקרה, גג או יסוד בבנין קיים
4. התקנה בבנין קיים של אמבטיה, בית כסא, קערת הדחה או כיור לנטילת ידיים — לכל התקנה
5. התקנת בור שופכין, בור חלחול או בור רקב — לכל התקנה
6. בניית קירות גבול או גדרות למגרשים המשמשים לצרכי מגורים, מסחר או תעשייה — פרט לגדר בטחון — לכל מטר אורך של קיר או גדר
7. כריית באר, קידוח או העמקתה
8. התקנת חלונות בולטים או גוזזטראות בולטות מעל לדרך ציבורית — לכל מטר מרובע הבולט מעל לדרך
9. הוספת יציא בבנין קיים — לכל מ"ר
10. סגירת מרפסת בבנין קיים — לכל מ"ר
11. הקמת קירות מגן או קיר תומך — לכל מטר אורך
12. גדר סביב שטח שעיקר שימושיו למטרות חקלאיות — פרט לגדר בטחון — לכל מטר אורך
13. סלילת דרכים פרטיות, או הרחבתן — לכל מ"ר
14. ביוב — לכל מטר אורך של צינור

3. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לעדנה המחוזית לבניה ולתכנון עיר, מחוז ירושלים השם (פיקוח על בנינים והקמתם) (תיקון), תשכ"ד—1963".

ש' ב' י ש ע י ה
יושב ראש הועדה המחוזית לבניה
ולתכנון עיר, מחוז ירושלים

נתאשר.
י"ד בתשרי תשכ"ד (2 באוקטובר 1963)
(חמ 76516)

חיים משה שפירא
שר הפנים

פקודת המועצות המקומיות, 1941

פקודת התעבורה

חוק עזר לירוחם בדבר רשיונות לאופניים

בתוקף סמכותה לפי סעיף 9 לפקודת המועצות המקומיות, 1941,¹ וסעיף 77 (א) (4) לפקודת התעבורה,² מתקינה המועצה המקומית ירוחם חוק עזר זה:

1. בחוק עזר זה —
„אופניים” — אופניים או תלת־אופנים שאינם מונעים בכוח מיכני;
„המועצה” — המועצה המקומית ירוחם;
„ראש המועצה” — לרבות אדם שראש המועצה העביר אליו את סמכויותיו לפי חוק עזר זה, כולן או מקצתן;
„תושב” — אדם שמקום מגוריו בתחום המועצה;
„בוחן” — בוחן שנתמנה על ידי המועצה לבדיקת אופניים שמבוקש עליהם רשיון.
2. (א) לא ירכב אדם על אופניים בתחום המועצה, אלא אם יש לו עליהם רשיון בר־תוקף מאת ראש המועצה או מאת רשות מקומית אחרת, ומאוחר־מושבם קבועה בצורה הנראית לעין לוחית־מספר, שהוצאה על ידי ראש המועצה או על ידי רשות מקומית אחרת.
(ב) העובר על הוראות סעיף קטן (א), דינו — קנס 50 לירות.
3. (א) תושב הרוצה ברשיון על אופניו יגיש בקשה לראש המועצה והוא רשאי ליתן את הרשיון, בהתחשב עם הוראות סעיף קטן (ב), או לסרב ליתנו.
(ב) לא יינתן רשיון אלא לאחר שהמבקש המציא תעודה מאת הבוחן המאשרת, שהאופניים שעליהם מבקש הרשיון נבדקו על ידיו ונמצאו ראויים לשימוש והם מצויידיים בקנס אור קדמי, במחזירור — אדום על גבי לבן — על הכנף האחורית, בפעמון ובמעצורים תקינים.
(ג) התעודה האמורה בסעיף קטן (ב) תינתן חינם.
(ד) תקפו של הרשיון הוא עד 31 בדצמבר של השנה שבה ניתן.
(ה) בעד כל רשיון תשולם למועצה אגרה של שתי לירות, אולם אם ניתן הרשיון אחרי 30 ביוני, תשולם בעדו מחצית האגרה בלבד.

חנורות

רשיון
לאופניים

בקשה לכת
רשיון

¹ ע"ר 1041, חוס' 1 מס' 1164, עמ' 110.
² דיני מרינת ישראל, נוסח חדש 7, תשכ"א, עמ' 178.

4. (א) ראש המועצה יתן לכל בעל רשיון לוחית-מספר והוא יחליף כל לוחית-מספר מטושטשת או פגומה בלוחית-מספר חדשה.

(ב) בעד כל לוחית-מספר תשולם למועצה אגרה של 50 אגורות.

5. לחוק עזר זה ייקרא „חוק עזר לירוחם (רשיונות לאופניים)”, תשכ”ד—1963.”

השם

פנחס מוצ'ניק

נתאשר:

ראש המועצה המקומית ירוחם

י”ג בתשרי תשכ”ד (1 באוקטובר 1963)

(חם 83222)

אני מסכים.

ישראל בריהודה
שר התחבורה

חיים משה שפירא
שר הפנים

משרד המשפטים

מסמך זה הינו העתק שנסרק בשלמותו ביום ובשעה המצוינים,
בסריקה ממוחשבת מהימנה מהמסמך המצוי בתיק,
בהתאם לנוהל הבדיקות במשרד המשפטים.
על החתום

משרד המשפטים (חתימה מוסדית).